

**Haluzáři končí
předčasně**

MLOK

I pravil mistr Čelovkonoš, nechť všichni luští v klidu a pokoji, a požehnal týmu svému, aby té noci nikdo neumrzl, nikoho nesežrali, nezastřelili, ani neukřižovali. Jenže zlo, narozdíl od některých bratří, nikdy nespí. Bratr Zákysář, otráven dlouhým a neplodným zákysem, došel k názoru, že mistr Čelovkonoš je vlastně pěkná nula. Vloupal se na nezabezpečený laptop bratra Hledače a pod příslibem stržení 30 minut z celkového času na mistra povolal organizátory. Mistr Čelovkonoš byl zajat a potají ukřižován. Tak mistr odešel do věčného cíle, kde byl opět jednička a dobře se bavil tím, jak se týmy budou snažit tenhle dlouhý příběh napasovat na jiné fiktivní postavy z nejprodávanější knihy na světě, a vůbec k ničemu jim to nebude. Velká hrůza jala všechny bratry, kteří ještě netušili, co se s jejich mistrem stalo. I začali se ve tmě dohadovat, jaký osud ho potkal, zda byl ukamenován či neukamenován, dekapitován či nedekapitován, nebo snad dokonce utopen. Bratr Ospala na chvíli v hlubinách svého spacího pytle procítl, vynadal ostatním bratřím, že ho budí, že mistra určitě nesežrali, neprobodli ani neukřižovali, a odebral se spát opodál. Tam se ale nacházela ve tmě málo zřetelná ale rušná silnice, a tak se bratr Ospala stal druhou obětí té osudné noci, přejet těžkým povozem. Zbylí bratři panikařivší ze ztráty svého mistra začali dokonce zvažovat, zda se nezasebevraždil či neuhořel. Bratr Kartograf tvrdil, že je třeba mistra začít hledat, a rovnou se prudce zvedl, tak tak že ho neprobodla ve tmě schovaná větev. To zmobilizovalo bratra Grafika, který rychle přesvědčil ostatní bratry, že je i v jejich zájmu, aby této noci všichni zůstali živi a zdraví, neprobodnutí, neotráveni ani neutopeni. Jal se tedy i přes protesty bratra Haluzáře nejprve vytyčit geometricky přesnou trasu k záchraně, načež vstal a za jáсотu ostatních bratří vyrazil správným a bezpečným směrem, dokud po pár metrech nezakopl o odloženou židličku a v pádu byl probodnut vlastním kružítkem. Panika se stala absolutní. Strhla se hádka o tom, že se snad bratr Grafik úmyslně zasebevraždil, zatímco ostatní vyhrožovali utopením nebo zastřelením všech, kteří budou paniku dále šířit. Když tu naráz kdosi upozornil, že jindy bodrý bratr Vožrala, většinou rozšafně hovořící zcela mimo téma šifry, rovněž nevykazuje známky života. Bratr Zákysář se sice snažil tvrdit, že bratr Vožrala byl otráven jedním ze svých dryjáků, brzy však všem bylo jasné, že nebohý bratr v temné a studené noci umrzl. Některým bratrům už začalo být jasné, že na ně musela dopadnout nějaká kletba a začali vážně diskutovat, jak zařídit, aby nikdo nebyl třeba ještě udušen či zastřelen. Jenže to už došla trpělivost bratru Haluzáři a prohlásil, že kdo chce zůstat nepřejet, neukřižován a neprobodnut, nechť ihned vyrazí za ním, že přesně ví, kam jít. Jako vždy. Nervy však byly na pochodu, násilí a frustrace dostaly volný průběh a než se nadál, byl bratr Haluzář ukamenován vlastními souputníky a jen díky hektičnosti celé situace ho vzápětí nikdo nesežral. Události poté nabraly rychlý průběh. Bratr Zmrzlík, k smrti vyděšen způsobem úmrtí bratra Vožraly, sebral (opatrně, tak aby sám zůstal neukamenován nebo nedekapitován) mrtvému bratru Haluzáři haluz a začal rozdělovat oheň, aby už nikdo neumrzl a nikoho nepřejeli. To se mu sice podařilo a nikdo další té noci vskutku neumrzl, jenže bratru Zmrzlíkovi chytla jeho druhá rukavice, od ní čtvrtá šála a několik vrstev funkčního prádla a než kdokoli stihl zasáhnout, nebohý bratr na místě uhořel. Hrozilo, že se oheň rozšíří a všichni zbylí bratři uhoří nebo se ze zoufalství ještě dříve zasebevraždí. Naštěstí však vstal bratr Meteorolog a pronesl staré norské zaklínadlo, které spustilo hustý déšť. Hustý déšť ale též znamenal hustý kouř z dohasínajícího ohně, ale žádný bratr se Čelovkonoši dík neudusil. Ve vši radosti si ale nevšimli, že chudák bratr Meteorolog se právě utopil v proudu vody z náhle obráceného

deštníku. Někteří bratři ale stále zůstávali klidní. Bratr Žrout pokojně seděl na své stoličce obložen všemožnými potravinami, až bylo k podivu, že zůstal neukamenován či neukřížován. Sice málem uhořel, když se pokoušel opéct špekáčky na ohni, který založil nebožtík bratr Zmrzlík, ale jinak se spíše věnoval tomu, aby žádný rohlík ani pomeranč nezůstal nesežrán. Když však konečně vzhlédl od své hostiny a s hrůzou zjistil, co se kolem děje, nekontrolovaně polkl dva rohlíky naráz, naposled zachroptěl a udušen se sesunul na lesní hrabanku. Bratr Kartograf se pokusil zachránit alespoň sám sebe. Prošel všechny možnosti přesunu, vyloučil místa, kde by mohl umrznout nebo být přejet, a zahloubán do mapy opatrně vyrazil do tmy. Kletbě ale tak snadno neutekl – na mapě sice správně identifikoval rušné silnice i průmyslové chladírny, žádná mapa však nezaznamenává osamocený drát v lese, který přehlédl a naběhl na něj přímo krkem. A tak byl bratr Kartograf bez Čelovkonošova světla v hloubi noci dekapitován. Posledním bratrem, který ještě stále netušil, co se vlastně děje, byl nechvalně proslulý bratr Sráč. Jako obvykle totiž trávil většinu šifrovačky v hustých remízcích a keřích, a jen dlouhý pruh toaletního papíru ukazoval, kde bratr Sráč zrovna trůní. Mohlo by se zdát, že se tento bratr udusil vlastními zplodinami, místo toho byl však vyčenenichán dravou zvěří a zaživa sežrán. Už zbývali jen tři bratři a noc kolem nich houstla. Oheň z bratra Zmrzlíka už dohasl a jen mihotavé světlo několika monitorů bratra Hledače svítilo do tmy. Přemýšlel, kam dál, dokonce zvažoval, že by se zasebevraždil, protože mu to přišlo jako výrazně lepší řešení než třeba uhořet. Nakonec opravdu zvolil rychlou a jednoduchou cestu, vytáhl zbraň skrytou v obalu od tabletu a raději se zastřelil. Bratr Artefaktář, známý svým zoufalstvím i v normálních časech, vzhlédl od svých budíků, kondomů, pípajících krabiček, čtyřicetimetrových pravítek, Rubikových kostek, tužek se závity, CDček a refrakčních mřížek, a jako obvykle zcela bezradný použil jediný nástroj, který ho nikdy nezklamal. Zasebevraždil se vlastním kladivem. Bratr Zákysář seděl sám uprostřed té děsivé scény a dopadla na něj tíha jeho zrady. K čemu mu bylo platné, že zůstal nepřejet, neutopen, neudušen, nedekapitován a nezastřelen! Až nyní zjistil, že bez svého týmu, uprostřed hluboké tmy, ztracený kdesi ve zmrzlém lese, stejně nikam nedojde. Organizátoři, se kterými se podle spojil, ho zradili a opustili též. I usedl bratr Zákysář na pařez, plakal a plnými doušky polykal svůj hořký zákys, dokud i on neulehl na zem a otráven zákysem, připojil se ke svým bratřím na věčnosti. Neotravte se i vy!